

MACIEJ FRANKIEWICZ (1958–2009)

Wiceprezydent Poznania i legenda wielkopolskiej opozycji zmarł 16 czerwca

ZMARLI

Maciej Frankiewicz urodził się 14 grudnia 1958 r. w Poznaniu. W 1978 r. rozpoczął studia na Politechnice Poznańskiej, gdzie we wrześniu 1980 r. wraz z kolegami tworzył Niezależne Zrzeszenie Studentów. Był także współzałożycielem poznańskich struktur Konfederacji Polski Niepodległej. Członek redakcji pisma „Wolna Polska”. Po wprowadzeniu stanu wojennego przez kilka tygodni ukrywał się, drukował i kolportował ulotki. Po powrocie do domu został internowany. Osadzono go w obozie w Gębarzewie, gdzie wkrótce podjął głódówkę. Gdy przeniesiono go do szpitala w Gnieźnie, skorzystał z okazji i 2 marca 1982 r. uciekł. Ponownie ukrywał się i zajmował się drukiem oraz kolportażem konspiracyjnej prasy. Po raz drugi został internowany 15 czerwca, po trzech tygodniach zwolniono go z Gębarzewa. Ponownie włączył się w nurt podziemnej aktywności. Został aresztowany 26 sierpnia 1982 r. w trakcie kolportażu ulotek zapowiadających manifestację w drugą rocznicę podpisania Porozumień Sierpniowych. Śledztwo prowadziła Prokuratura Wojsk Lotniczych. Gdy (na wniosek adwokata) skierowano go na obserwację w szpitalu, znów uciekł i ukrywał się. Dla tak aktywnego człowieka dotychczasowa formuła działalności poznańskiego podziemia okazała się niewystarczająca. Poszukując jej nowych form, Frankiewicz nawiązał kontakt z wrocławską Solidarnością Walczącą i latem 1983 r. powołał poznański oddział tej organizacji, który wkrótce stał się jednym z najaktywniejszych ośrodków Solidarności Walczącej. Obok pisma „Solidarność Walcząca Oddział Poznań” wydawano także autonomiczne periodyki „Czas” i „Czas Kultury”, drukowano również pisma zakładowe. Od 1984 r. w Poznaniu działało Radio Solidarność Walcząca. Lider poznańskiej SW został aresztowany 13 kwietnia 1984 r., wkrótce jednak po raz trzeci uciekł, tym razem z aresztu śledczego w Lesznie. Ujawnił się w toku amnestii, nie zaprzestając jednak działalności. Po raz kolejny został aresztowany 13 czerwca 1985 r.; zwolniono go w wyniku amnestii z września 1986 r. W następnych latach nadal prowadził aktywną działalność. Wzrastała także jego rola w Solidarności Walczącej. Z czasem Frankiewicz został stałym uczestnikiem spotkań Komitetu Wykonawczego SW. Wielokrotnie był zatrzymywany i karany przez Kolegia ds. Wykroczeń. W 1989 r. Frankiewicz założył w Poznaniu Klub Polityczny „Wolni i Solidarni”, reprezentujący środowisko SW. Wkrótce stał się czołowym działaczem powołanej przez Kornela Morawieckiego Partii Wolności. W 1991 r., w trakcie demonstracji w obronie niepodległości Litwy, wdarł się na teren sowieckiego konsulatu w Poznaniu, za co próbowano pociągnąć go do odpowiedzialności. Działał w Ruchu Odbudowy Polski, w coraz większym stopniu angażował się też w działalność samorządową. Od 1998 r. był zastępcą prezydenta Poznania. Energicznie angażował się m.in. w propagowanie i rozwój sportu, który sam aktywnie uprawiał. W 2007 r., w 25. rocznicę powstania Solidarności Walczącej został odznaczony przez Prezydenta RP Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski. W pamięci wszystkich, którzy go znali, Maciej Frankiewicz pozostanie jako człowiek niezwykle otwarty i ciepły, charakteryzujący się nie tylko wielką odwagą, ale i tak rzadką w naszych czasach – prawością.

ŁUKASZ KAMIŃSKI

Fot. J. Kołodziej